

Een nette en strakke vijver in de tuin.

Op vijverbezoek bij Ron Chagoi met oogontsteking

De start van het koiseizoen. De kappen gaan weer van de vijver, de filter wordt gespoeld, het zonnetje komt door. Eventuele aangekochte vissen kunnen opgehaald worden bij de koidealers. Ondanks dat bij vele cursussen wordt verteld dat nieuwe aanwinsten eerst in quarantaine moeten verblijven voordat ze toegevoegd worden aan het bestaande koibestand, wordt dit in praktijk vaak overgeslagen.

Tekst en Foto's: Marco Zegers

Begrijp me niet verkeerd, ik snap dat ook wel. Een tweede volwaardige vijver met filter in een schuur is voor sommige hobbyisten (of sommige partners?) net een brug te ver. Het kan je wel veel ellende besparen en mocht er toch ellende ontstaan is het slechts in de quarantainebak. Echter zoals ik al vermeldde blijkt in de praktijk dat vele koi direct de vijver in gaan. Resultaat is dat het uitzetten van nieuwe koi in het voorjaar dan gepaard kan gaan met parasietenuitbraken. Koi die daardoor jeuk krij-

gen van vervelende beestjes gaan schuren of springen in de hoop te landen in een beter milieu. Of uit onvrede gaan ze op de bodem liggen met geknepen vinnen. De mailservers in het voorjaar bij de Adviesgroep draait dan overuren en René, onze coördinator, verdeelt de aanvragen over het land aan de adviseurs. Op 11 april zocht Ron contact met de Adviesgroep. Ron woont bij mij in de buurt en heeft een nette en strakke vijver in de tuin. Hij laat elk jaar wel even checken of alles in orde is, maar deze keer

maakt hij zich tevens wat zorgen. Er liggen twee koi op de bodem met geknepen vinnen en één koi hangt een beetje. Ze springen en schuren soms ook.

Dit klinkt bij mij als afwijkend gedrag en dezelfde avond sta ik op zijn oprit, bewapend met microscoop, watertestkoffer en andere prullaria die ik nodig acht te hebben om de problemen te analyseren. Overigens vroeg onlangs een andere klant of ik kwam logeren. Blijkbaar heb ik echt veel materiaal bij.....?! Ik begin met het meten van de waterwaardes.

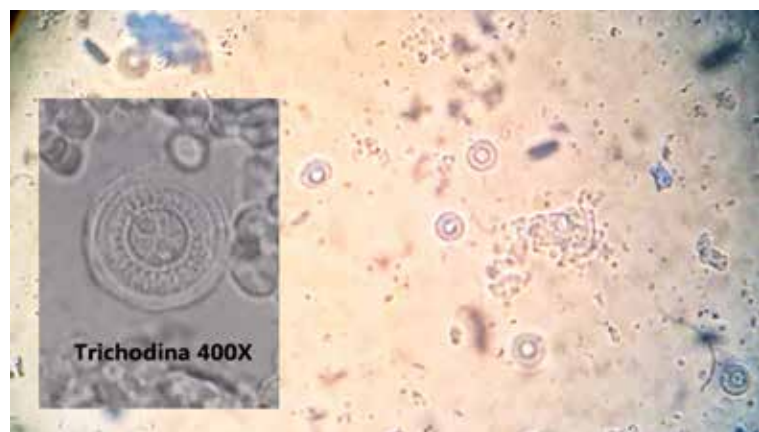
De testkoffer gaat open en ik begin de druppels van diverse flesjes te mengen in de cuvetts die ik vooraf vul met vijverwater. Inmiddels kan ik dat nagenoeg blindelings en zonder gebruiksaanwijzing oftewel gewoon op routine. Ik meet ammoniak, nitriet, nitraat voor het controleren van de stikstofkringloop in het biologische gedeelte in de filter. Daarnaast de pH en de KH om de verzuring van de vijver te meten. De KH van het kraanwater meet ik als adviseur ook altijd om deze waarde te vergelijken met de KH uit de vijver en om iets te zeggen over de verversingsgraad. Deze keer sla ik die even over. Ron en ik wonen bij elkaar in de wijk. We weten allebei dat de KH uit onze waterleiding 6 is. Dit controleer ik eens per twee maanden.

Ondertussen vertelt Ron dat hij onlangs twee koi heeft bijgezet en in zijn filter aan het knutselen is geweest. Hij heeft een trommelfilter, die de vijver mooi schoon houdt. Echter vorig jaar bleef er altijd een beetje nitriet aanwezig en daarom wil hij wat gaan experimenteren en kijken of er een verschil is tussen diverse filtermaterialen voor in een bewegend bed. Tevens heeft hij de stroming van het water in het bewegend bed beïnvloed om te kijken of dit verschil maakt. Ik vind dit dan ook interessant om te blijven volgen.

Als het goed is wordt het water nu beter gemixt in het bewegend bed. Alle gemeten waterwaardes zijn niet slecht. Het nitrietgehalte is 0,025 mg/l en die zie ik liever nog iets lager, maar dit is wel te verklaren door Ron zijn verhaal. Een combinatie van opstartend nieuw filtermateriaal, nieuwe uitzet

van koi, een oplopende temperatuur en weer gaan voeren enzovoorts. De KH van zijn vijver is 5. Dat is één punt lager dan uit de kraan en is daarmee niks schokkends. We zien als adviseurs wel eens dat vanwege weinig tot geen onderhoud in de winter de KH van de vijver en van het kraanwater enorm verschilt. Een pH-crash ligt dan op de loer. Ron is zich hier bewust van en ververst daarom ook in de winter en test ook zelf zijn vijverwater. Voor de rest is opvallend dat de vijver al 14,8 graden Celsius is.

De vijver ligt namelijk pal in de zon. In het zonnetje komen de koi al graag om voer schooien en ja, ze krijgen ook al steeds een beetje. Een schooiende koi is nu eenmaal lastig te negeren. Dan het maken van afstrijkjes. Totaal bowlen we samen drie koi en maak ik zes afstrijkjes. Bingo! Helaas vind ik direct parasieten genaamd trichodina.

Waar op de eerste vier afstrijkjes er steeds een tiental zaten vind ik op een yamabuki er meer dan honderd op één afstrijkje. Tevens vind ik twee huidwormen, maar die negeren we maar even.

En nu? Is dan de vervolgvraag. Ik denk dat je met dergelijke hoeveelheden aan trichodina zoals er op dat afstrijkje zaten in combinatie met het afwijkende gedrag moet behandelen en adviseer Ron om naar zijn koidealer te gaan om bestrijdingsmiddelen te halen.

Ik bespreek met hem dat hem waarschijnlijk de keuze wordt voorgelegd tussen gifmiddelen of oxidatiemiddelen, FMC of kaliumpermanganaat. Ron komt thuis met kaliumpermanganaat en zal de volgende dag gaan behandelen. Bij het gebruik van KP krijgt het water de typische paarse verkleuring.

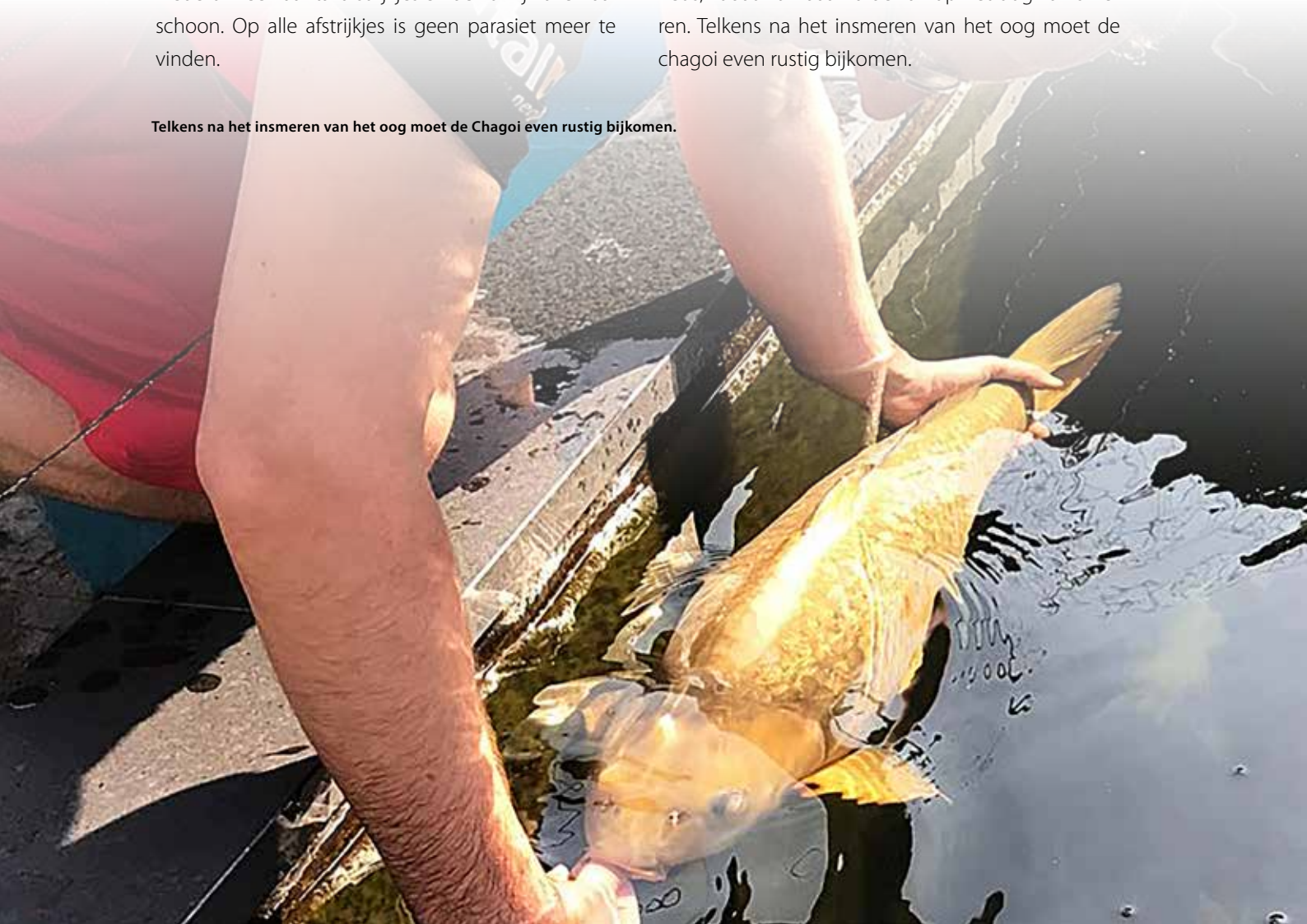
Bij behandeling met KP krijgt het water de typische paarse verkleuring.

We houden via Whatsapp contact en na vier uur breekt hij de behandeling af met NPC. Een kleine chagoi kreeg het zwaar tijdens de behandeling. De dag na de behandeling hebben de koi het nog steeds zwaar en ik ga terug voor een controle-afstrijkje. Microscopie uit de koffer en kijken of ik iets kan vinden. Zouden er dan nog parasieten op zitten? Eventueel moet de behandeling dan herhaald worden. Ik maak wederom een aantal afstrijkjes en de koi zijn allemaal schoon. Op alle afstrijkjes is geen parasiet meer te vinden.

Telkens na het insmeren van het oog moet de Chagoi even rustig bijkomen.

De behandeling was succesvol. Rust en vers water moeten het doen is mijn advies. Ron merkt de komende dagen gelukkig verschil en de vissen beginnen op te knappen van de toch wel heftige bestrijdingsmiddelen. We zijn inmiddels vijf dagen verder en er is helaas een nieuw probleem. De grote ginrin chagoi heeft plotseling een dik oog. De zwelling gaat heel snel. Binnen enkele uren zwelt het op tot een enorm dik oog. Ik vertel Ron dat ik hierbij helaas niet kan helpen. Ik ken uitpuilende ogen van buikwaterzucht en dat is dit in ieder geval niet. Ik adviseer om bij een koidokter te informeren. Ron neemt contact op en het vermoeden is groot dat deze chagoi zich gestoten heeft. Ook heeft de vis een kras op zijn neus. De koidokter adviseert een speciale oogzalf die elke dag op het oog gesmeerd dient te worden. Naast de vele pech heeft Ron dan een klein beetje geluk dat hij op steenworp afstand woont van mij en dat ik heel graag wil weten hoe het dikke oog geneest en wat het effect van de oogzalf is. Ik besef me meteen dat ik hier zelf iets van ga leren. Oftewel iedere dag, tussen de soep en de aardappelen door, ga ik even kijken en help met het bowlen van deze Grote Vriendelijke Reus, zodat Ron daarna de zalf op het oog kan smeren. Telkens na het insmeren van het oog moet de chagoi even rustig bijkomen.

Microscop uit de koffer en kijken of ik iets kan vinden.

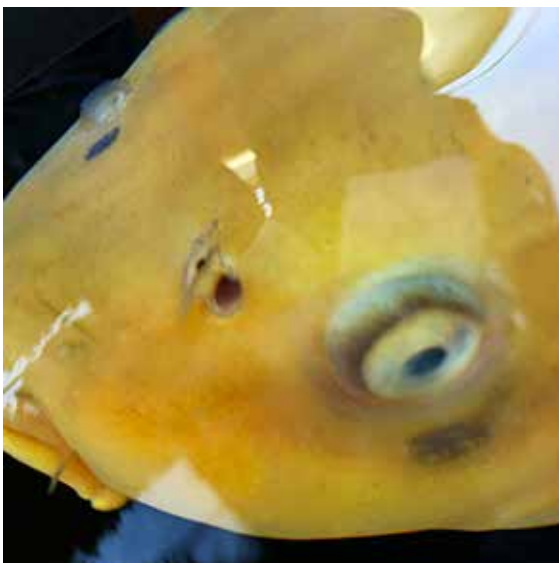
2e foto: 18 april het wordt snel dikker.

Na één dag zien we al dat de zwelling een heel klein beetje afgenomen is. Dat is maar goed ook, want nog meer opzwellen kon naar ons idee niet. Deze kleine verbetering stemt Ron (en mij ook) al snel hoopvol. Ook de komende dagen zien we dat de zwelling steeds afneemt. Op de genomen foto's is het oog veel helderder dan in het echt leek. We konden het pupil niet zien.

De laag erover heen was steeds grijs en ondoorzichtig. De helderheid van het oog neemt elke dag weer toe. Na vijf keer smeren, zes dagen later, ziet het oog er zoveel beter uit dat Ron er voor kiest om de chagoi even niet meer te bowlen,

3e foto: 18 april voor 1e behandeling.

1e foto: 17 april.

4e foto: 19 april voor 2e keer smeren.

maar met rust te laten. Ook de activiteit van het oog, het bewegen van de pupil, neemt toe. Waar we een aantal dagen geleden bang voor waren, namelijk dat de vis blind zou worden, is dat gevoel nu helemaal weg.

De laatste foto is genomen elf dagen nadat het oog opgezwollen werd. De bevestiging van het mooie resultaat. Ik hoop dat alle problemen nu voorbij zijn voor Ron. Nu genieten van de zomer en dat er maar vele mooie momenten aan de vijverrand doorgebracht mogen worden met wat korrels voer in de hand. De chagoi zal, als een haantje de voorste, wel komen schooien...

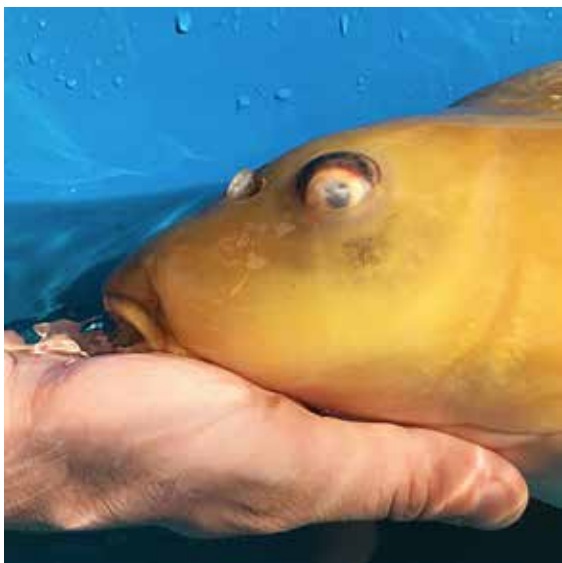
7e foto: 23 april voor 5e keer smeren.

5e foto: 21 april voor de 3e keer gesmeerd.

8e foto: 26 april 2 dagen al niet gesmeerd.

6e foto: 22 april voor 4e keer smeren.

9e foto: 28 april.